

ਜੀ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇੰਡੀਅਨ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2020 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 8468

ਅਕਤੂਬਰ 28, 2020

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - Art. 14, 226—ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਰਡਰ—ਮਾਲ ਫਿਡਸ—ਤਬਾਦਲਾ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ—ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ—ਚੁਣੌਤੀ—ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਾਲ-ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ—ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ-ਤਬਾਦਲਾ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਬੈਂਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮਕਾਜੀ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ-ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ , ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ.

(ਪਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਉਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 15.07.2019 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 16.07.2019 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਨੂੰ P-3 ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ Annexure R-2 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੂਨੀਅਰ ਸਟਾਫ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕੰਮ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਮੰਨੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਘੇਰ ਲਿਆ

ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੁਣ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 3 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ.

(ਪਰਾ 19)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬੈਂਕ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੰਮਕਾਜੀ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 2018 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਨੈ ਸ਼ ਨ ਲ ਹਾ ਈ ਡ੍ਰੋ ਇ ਲੈ ਕ ਟ੍ਰਿ ਕ ਪਾ ਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ)

(ਪਰਾ 20)

ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਮੁਤਨੇਜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਲਈ ਸੀਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਰਾਕੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

(ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।)

ਜੀ.ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ 11.06.2020 ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੈ (ਅਨੇਕਚਰ P-4) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਸ਼ਾਖਾ (ARMB) ਦੇ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਖੇਤਰੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਫਤਰ, ਬਰਹਮਪੁਰ, ਉੜੀਸਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੰ.4-ਸ਼ਾਖਾ।

(2) ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਤਨੇਜਾ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3-ਤਤਕਾਲੀ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨੰਦਨ ਗਣੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਨੀਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ, 2018 (ਅਨੈਕਸ਼ਨਪੀ-10)। ਦੋ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀ ਤਬਾਦਲਾਕੋਲ ਹੈਰਿਹਾ ਹੈ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਅੱਗੋਂ 3 ਸਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉਚਿਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜੋ ਕਿ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਕੇਲ-IV ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਰਗੇਸ਼ ਕੁਵਾਰ 2020 ਲੇਬਰ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 355 ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ.

(3) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ 15.07.2019 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਸ਼ਾਖਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਤਤਕਾਲੀ ਸਹਾਇਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 31.07.2019 (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ ਆਰ-3) ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। 30.07.2019 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

ਬੇਨਤੀਆਂ:

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 04.09.2001 ਨੂੰ ਸਕੇਲ-1 ਤੋਂ ਸਕੇਲ-2 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; 01.06.2006 ਨੂੰ ਸਕੇਲ-II ਤੋਂ ਸਕੇਲ-III ਤੱਕ ਅਤੇ 14.06.2011 ਨੂੰ ਸਕੇਲ-III ਤੋਂ ਸਕੇਲ-IV ਤੱਕ। ਉਹ ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਕੇਲ-IV ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਉਸ ਦਾ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ 17.10.2014 ਨੂੰ ਨਿਊ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਲੀ 08.08.2015 ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ 10.08.2015 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀ. ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਬਨ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 4 ਵਾਧਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਖਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 15.07.2019 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4- ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ, ਸਹਾਇਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਲਾਲ ਰੇਗਰ ਵੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਮੈਨੇਜਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਬਣਾਉਣ ਕਾਰਨ ਕਾਫੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਚੀਫ ਰੀਜਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬਣਾਇਆ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਪਾ ਅਫਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਇਗਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਹੈੱਡ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਇਗਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 11.05.2020 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ (ਅਨੁਸਾਰਪੀ-3)।

(6) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਚੇਨਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਅਤੇ ਉਹ 11.06.2020 ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏਗਰ ਨੂੰ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸਥਾਨਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹਿਰਾਮਪੁਰ, ਉੜੀਸਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏਗਰ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਹਿਰ ਚੇਨਈ ਵਿਖੇ ਕੇਂਦਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 15.06.2020 ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਅਗਲੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 2000 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੋਵਿਡ-2019 ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ.

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, 2, 4 ਅਤੇ 5 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੇਡਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਚ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੀ। ਨੁਸ਼ੇਵਾ ਕਰੋਜ਼ਿਥੋ ਵੀ ਉਸਦਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਦੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਟਰੈਕ ਰਿਕਾਰਡ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 05.10.2015 ਤੋਂ 27.01.2016 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੁਧਿਆਣਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੇਸਿਕ-ਵੇਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਤਬਾਦਲਾ 05.07.2019 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੈਕਸ਼ਨਆਰ-1)।

(8) 15.07.2019 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ 16.07.2019 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। 31.07.2019 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ 08.08.2019 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-4)। ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 03.04.2020 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਨੈਕਸਰ ਆਰ-5)। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਰਿਕਵਰੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਬਹਿਰਾਮਪੁਰ ਵਿਖੇ ਉਕਤ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਉੜੀਸਾ ਦੇ 11 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ 52 ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਰ.

(9) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ

ਸ਼ਬਦ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਚੇਨਈ ਵਿਖੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਇੱਕੋ ਦਿਨ, ਭਾਵ 11.06.2020 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਭਿਆਸ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਰਾ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 05.10.2015 ਤੋਂ 27.01.2016 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਵਿਡ-2019 ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦੌਰਾਨ ਹੋਏ ਤਬਾਦਲੇ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏਗਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਤਬਾਦਲਾ

(10) ਰਿਜ਼ੈਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3-ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ. ਜਗਨਾਦਨ, ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ARMB 'ਤੇ। ਤਤਕਾਲੀ ਸਹਾਇਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ, ਚੇਨਈ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇਦੀਨੇ ਕਿਹਾਜਵਾਬਦਾਤਾਸੀਨਹੀਂਵੀਪੋਸਟ ਕੀਤਾ'ਤੇਚੇਨਈਅਤੇਸੀਮਿਲੀਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਵੀ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਕੇਲ-VI ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਦਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਨਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਏਆਰਐਮਬੀ ਵਿੱਚ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸੈਕਟਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮਾਡਿਊਲ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖੀ ਸਹਾਇਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.3 ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ, ਚੇਨਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ 30.07.2019 ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ-ਕਾਨਫਰੈਂਸਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏਗਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ-2019 ਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੇਸ ਸਨ। ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਦੀਤਬਾਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਦੀਮਹਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲਾਕਡਾਊਨ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਮਾਲਾ ਫਿਡਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਿਤੀ 15.06.2020 ਦੀ ਈਮੇਲ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਹਿਰ ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 16.07.2019 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਔਨਲਾਈਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-18 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 11.05.2020 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਮਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਰਾਇਗਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ.

(14) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ 11.06.2020 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਚੇਨਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗਲਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ARMB ਸੈੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਡਿਊਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੈਕਟਰ 7 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ, ਚੇਨਈ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੇਨਈ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ 30.07.2019 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-3) ਨੂੰ ਕੁਝ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਹਰ

(15) ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ

ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਨਾਮਦਾਮੋਦਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਨਾਮਜਨਾਰਦਨ ²ਦੇਬਾਨਾਥ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਧੀਨ:

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਇਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘਟਨਾ, ਪਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ, ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਨ ਜੋ ਮਾਲਕ/ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਡ੍ਰੋਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।(2001) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ574"

5. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਰਾਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਐਮਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ”

(16) ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮਟੀ. ਜੋਗਰਾਮ ³, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਾ ਫਿਡਸ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“15. ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ/ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ

¹2004 (12) SCC 299

²2004 (4) SCC 245

³2007 (7) SCC 236

ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 1996 ਵਿੱਚ ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੱਜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੈਲਫਾਈਡ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈਮੈਟਰਿਕਸ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲ ਸਨ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ”

(17) *ਰਜਨੀਸ਼ ਖਜੂਰੀਆ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਸੈਸਰਜ਼ ਵੋਕਹਾਰਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* ⁴, ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਮੁੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈਅਪੀਨ:

"19. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਖਰੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਰਡਰ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ-ਐਚ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇ ਹਨਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮਹਿਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈਸਾਬਤ ਕਰੋ।"

(18) ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਖਲ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਤਬਾਦਲਾ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਉਣਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 15.07.2019 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 16.07.2019 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਨੂੰ P-3 ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ Annexure R-2 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੂਨੀਅਰ ਸਟਾਫ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕੰਮ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਮੰਨੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੁਣ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 3 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ।

(20) ਬੈਂਕ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 03.04.2020 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-5) ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। 08.04.2020 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1)। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 11.05.2020 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 11.06.2020 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ R-5) ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਬਲਕਿ ਸਹਿਕਰਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਲਾਲ ਰਾਏਗਰ ਦਾ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭਾਵ 11.06.2020 ਨੂੰ ਚੋਨਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੈਂਕ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੰਮਕਾਜੀ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਨੇ ਸ਼ ਨਲ ਹਾ ਈ ਡ੍ਰੇ ਇ ਲੈ ਕ ਟ੍ਰਿ ਕ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ)

(21) ਜੂਨੀਅਰ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਲ. ਅੱਬਾਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਲਾਂਗ ਤੋਂ ਪੌੜੀ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(22) ਐਨ.ਕੇ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ⁶, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਬੀਆਈ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਸਮੂਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਆਈਪੀਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸੀਮਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਠੋਸ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਚੌਕਸੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(23) ਅਬਾਨੀ ਕੰਤਾ ਰੇ ਵਿਚ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ⁷ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਤਬਾਦਲਾ

(24) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਰਗੋਸ ਕੁਵਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ ਬਦਨਾਮ' ਤੇ ਖਾਤਾ ਦੇ ਦੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਇੱਕ ਸਕੇਲ-IV ਅਫਸਰ ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਸਕੇਲ-1 ਅਫਸਰ ਹੀ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ, ਇਹ ਸੀ ਆਯੋਜਿਤ ਉਹ ਦੀ ਮਾਣਦੇ a ਔਰਤ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਉੱਥੇ ਸੀ ਅਨੁਚਿਤ ਇਲਾਜ' ਤੇ ਦੀ ਕੰਮ ਸਥਾਨ ਇਸ ਲਈ, ਦੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਲਾਹ ਲਈ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਮਦਦ ਕਰੋ ਤੋਂ ਦੀ ਉਹੀ।

(25) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਦੀ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ, ਦੀ ਮੌਜੂਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਦਹੀਆ

⁶1994 (6) SCC 98

⁷1995 (ਪੂਰਤੀ) SCC 169

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਮਹਿਕ